

PREEK DOOR DE WEEK

Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten

Lukas 24:49-53 (NBV)

*Geraakt &
Geroepen*

Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten

Wachten – vertrouwen – verwachten

Maar wij vertrouwen op Gods belofte en zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. (2 Petrus 3:13)

Afgelopen zondag sprak Wigle Tamboer onder andere over de discipelen, die vanaf Hemelvaart aan het wachten en verwachten waren, totdat Gods Heilige Geest met Pinksteren uitgestort werd. De discipelen wisten niet hoe lang ze moesten wachten of wat er ging gebeuren. Ze wisten wel dat Jezus aan God de Vader zou vragen om een andere pleitbezorger te geven, namelijk de Geest van de waarheid (Johannes 14:16-17), en dat de Heilige Geest over hen zou komen (Handelingen 1:8). Wij weten nu, door de teksten in de Bijbel, het vervolg van het verhaal en hoe de Heilige Geest uitgestort werd met Pinksteren.

Wat mij aan het denken heeft gezet door dit gedeelte is dat de discipelen van Jezus nauwelijks informatie hadden gekregen over hoe het verder zou gaan. Toch vertrouwden ze op Jezus en wachtten ze verwachtingsvol.

Maar stel dat de discipelen wél precies hadden geweten wat er zou gaan gebeuren en hoe lang ze moesten wachten. Hoe had hun tijd van verwachting er dan uit gezien? Net zo vol vertrouwen en verwachtingsvol als wanneer ze het niet wisten?

Als ik me afvraag wat dit voorbeeld voor ons persoonlijk in het hier en nu betekent, raken de woorden wachten, vertrouwen en verwachten mij diep. We hebben misschien allemaal wel een hartsverlangen en bidden God hierom. We wachten dan op God, dat Hij ons iets laat zien van zijn plan met dit verlangen. Als we dan bijvoorbeeld door gebed, een Bijbeltekst of door een gesprek met een mede-gelovige meer duidelijkheid over dit verlangen krijgen, kan het vertrouwen op God groeien. Hierdoor wordt het wachten een verwachten. Herken je dit? Geldt dit ook voor jou?

Ook al heb je geen specifieke voorbeelden uit je persoonlijke leven waarin je verwachtingsvol mag zijn richting God, toch heeft God aan ons allemaal als gelovigen een prachtige belofte gegeven, namelijk de Bijbeltekst bovenaan de pagina. We mogen uitzien naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Laten we God vertrouwen en het van Hem verwachten. Hij gaat zijn belofte vervullen en die belofte is aan ons allemaal gegeven.

Gebedssuggestie

Help mij te wachten, U te vertrouwen en te verwachten. Ik zie uit naar de dag dat uw belofte in vervulling gaat. Amen.

dinsdag 26 mei 2020

Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten

In de tussentijd

“Ik zal er voor zorgen dat de belofte van de Vader aan jullie wordt ingelost. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed.” (Lukas 24:49)

Blijf waar je bent. Wacht af. Ik zal er voor zorgen... De instructies zijn duidelijk.

Deze tekst sprong er uit bij het voorbereiden van deze overdenking. Mij valt altijd op dat Petrus 'in de tussentijd' (tussen Hemelvaart en Pinksteren) niet zo goed op zijn handen kan zitten en direct een opvolger gaat zoeken voor de vacante positie die is ontstaan door het 'wegvallen' van Judas. Nergens lees ik dat hij hiervoor een instructie heeft gekregen en opvallend genoeg speelt de man die door het lot wordt aangewezen verder geen enkele zichtbare rol in het boek Handelingen. Paulus, de man die door Jezus zelf is aangewezen, moet vervolgens erg zijn best doen om geaccepteerd te worden als apostel.

We weten het niet. Maar ik zou het wel begrijpen. Niets is zo moeilijk als gedwongen 'niets doen' terwijl je gewend bent om aan te pakken, leiding te geven en daadkrachtig te zijn. En welbeschouwd zitten we nu bijna allemaal in dat schuitje. We maken een versoepeling van de maatregelen mee en kruipen weer wat uit onze schulp. Sommige mensen hebben helemaal geen 'rustige tijd van afwachten' meegemaakt, zij moesten vol aan de bak om - soms met gevaar voor eigen leven - andere mensen te helpen. Bijvoorbeeld op de Intensive Care.

Ik sprak met een professionele fotograaf die nu bijna geen opdrachten krijgt. Zijn vrouw is onderwijzeres en ziet op tegen terugkeer voor de klas vanwege haar eigen kwetsbare gezondheid. Ze houden hun kinderen voorzichtigheidshalve nog thuis. En dat is dan nog maar het verhaal van één gezin. Hoe moeilijk is het om af te wachten, te berusten en te vertrouwen dat God voor ons zal zorgen? Wat doen we in de tussentijd?

De korte periode tussen Goede Vrijdag en Pasen was een aardedonkere tussentijd. Jezus was dood. Hoe moesten zijn vrienden verder? Maar de tijd tussen Pasen en Pinksteren is een langere – zij het minder donkere – tussentijd. Hoe kunnen we verder zonder Jezus' Aanwezigheid? Wie moet zijn plaats innemen?

Gebed

Heer, dank U voor uw Geest. Help ons met geduldig en gelovig afwachten.

woensdag 27 mei 2020

Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten

Voor de wind

Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt. (1 Tessalonicenzen 5:16-18)

In de eerste weken van de huidige crisis waren mijn vrouw en ik vooral aan het wachten. Wachten tot alles weer normaal zou zijn. Wachten tot we weer konden doen wat we graag zouden willen. We hadden net vóór alle maatregelen elektrische fietsen gekocht. Die stonden in de schuur te wachten tot alles weer gewoon zou zijn. We wilden ze eigenlijk pas gebruiken wanneer we onbezorgd zouden kunnen genieten van het fietsen. De weken gingen voorbij en de crisis leek langer te gaan duren. Op een gegeven moment zeiden we tegen elkaar dat we niet langer wilden wachten op wat er nog niet was. We wilden, binnen de mogelijkheden die er waren, genieten van wat wel kon. Een omslag in ons denken.

Vorige week las ik dat een hoogleraar cognitieve neurowetenschappen onderzoek had gedaan naar het effect van de crisis op mensen. Zijn conclusie: "Positief denken, doen en spreken helpt tegen stress die mensen kunnen oplopen door de uitbraak van het coronavirus. Een positieve benadering is de beste manier om te zorgen voor geestelijke weerstand tegen de problemen."

Aan het einde van zijn eerste brief aan de Tessalonicenzen heeft Paulus het ook over een andere manier van denken. Een denkrichting die niet los gezien kan worden van het feit dat we één zijn met Jezus. '*Wees altijd verheugd*'. Dus ook in tijden van een crisis. '*Bid onophoudelijk*'. Ook op momenten dat je het even niet ziet zitten. '*Dank God onder alle omstandigheden*'. Ik herinner me nog de preek van Ann Voskamp over haar boek 'Duizendmaal dank'. Ze had misschien wel duizend redenen om niet dankbaar te zijn, maar ze koos ervoor zich te richten op dat waarvoor ze wel dankbaar was.

Ik weet niet hoe het met jou gaat. Misschien gaat het je niet *voor de wind*. Ik hoop dat deze woorden van Paulus jou vandaag een duwtje in de rug geven. Je zou *voor de wind* ook kunnen lezen als de tijd voordat de wind er is. Straks vieren we Pinksteren. We realiseren ons dat we door de Heilige Geest één zijn met Jezus. De Heilige Geest wordt trouwens ook als wind voorgesteld. Je kunt Hem niet zien, maar zijn invloed is duidelijk merkbaar. Voor vandaag wens ik je toe dat je oog mag hebben voor die invloed. Dat je door alle omstandigheden heen zult ervaren dat je de Wind mee hebt.

Om over na te denken

Welk gedeelte uit deze Bijbeltekst spreekt jou het meest aan?

Gebedssuggestie

Heer, dank U wel voor alles wat U aan mij gegeven hebt. Amen.

donderdag 28 mei 2020

Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten

Vreugde want HIJ zal ervoor zorgen, HIJ heeft het beloofd!

“Ik zal ervoor zorgen dat de belofte van mijn Vader aan jullie wordt ingelost. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed.” (Lukas 24:49)

De leerlingen waren drie jaar met Jezus opgetrokken. En wat wás het bijzonder. Ze mochten van nabij meemaken hoe Hij de langverwachte Messias bleek te zijn; de Zoon van God, maar ook de Mensenzoon, die bereid was zijn leven te geven om mensen bij God terug te brengen. Ze hadden gehoord en gezien, meegemaakt, hoe bijzonder Jezus is. Al de wijze lessen vanuit de Bijbel (Oude Testament), al die levenslessen onderweg die ze opdeden, al die kracht, wonderen en tekenen die ze voor hun ogen zagen gebeuren... En zo liefdevol, krachtig, machtig, Goddelijk. De Weg, de Waarheid en het Leven, dat was Hij. Met extra oog voor de zwakken en ongekend vergevingsgezind. Hij, Hij (!) werd aan het kruis genageld, gedood. Maar stond op, verscheen veertig dagen lang aan allerlei mensen en groepen. Voor de laatste boodschappen en bemoedigingen. En nu ging Hij heen. Ze moesten Hem laten gaan, ze zouden nooit meer lijfelijk in zijn nabijheid kunnen zijn en kunnen meeliften op zijn kracht, zijn Goddelijkheid, wijsheid en alles wat Hem de totaal Andere maakte. Wat een leegte zat er aan te komen, wat een gemis. Maar dan lezen we dat ze met vreugde naar Jeruzalem gingen om God in de tempel te loven. Dat is niet uit te leggen anders dan door wat Jezus hen meegaf: *“Ik zal ervoor zorgen dat de belofte van mijn Vader aan jullie wordt ingelost.”*

De belofte... Uiteraard zullen ze gedacht hebben aan de belofte die Jezus kort daarvoor had uitgesproken: de uitstorting van de Heilige Geest en de kracht die zij daardoor zouden ontvangen. Vreugde omdat Jezus, die zij als Waarheid hebben leren kennen, het hen beloofde! Gods belofte wordt ingelost. 100 procent zeker.

Maar het zou me niet verbazen als ze ook aan andere beloften van God dachten. Bijvoorbeeld Zacharia 12:10: *'Doch over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden'*. NB. Dit is een van de vele 'Ik zal'-teksten, waaraan we ons mogen vasthouden omdat die 'Ik' God/Jezus is!

Of - logischer nog omdat tien dagen later Petrus dat zou noemen in zijn beroemde Pinksterpreek - de profetie van Joël die toen deels in vervulling ging: *“Aan het einde der tijden, zegt God, zal Ik over alle mensen mijn geest uitgieten. Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen droomgezichten. Dan (als de grote, stralende dag van de Heer daar is) zal ieder die de naam van de Heer aanroept worden gered.” (Handelingen 2:17,21)*

Je zal het toch maar mogen meemaken! Om naar uit te zien en mee te nemen in je leven!

Om over na te denken

De leerlingen verheugden zich op de toekomst want ze wisten: zelfs nu we Jezus niet meer kunnen zien, mogen we weten dat God niet loslaat en zijn beloften worden nagekomen. Heeft Gods belofte over de Heilige Geest en zijn koninkrijk invloed op jouw leven? Hoe?

Gebedssuggestie

Here God, dank dat Uw grote verhaal na Jezus' hemelvaart niet is gestopt ,maar op bijzondere wijze doorgaat totdat het is voltooid.

vrijdag 29 mei 2020

Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten

Wacht op Mij!

“Ik zal ervoor zorgen dat de belofte van mijn Vader aan jullie wordt ingelost. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed.” (Lukas 24:49)

Jezus zegt zijn leerlingen naar Jeruzalem te gaan en daar te blijven totdat zij met kracht uit de hemel zijn bekleed, ofwel totdat de heilige Geest naar hen toe kwam. Wij weten dat het tien dagen zou duren, maar zij wisten het niet. Ze waren wel vol vreugde naar Jeruzalem gegaan vanwege die belofte, maar zou het dagen, weken, misschien nog wel langer duren? Da's lastig. Zeker als je graag wilt beginnen. Toch koos God ervoor het zo te doen en Jezus waarschuwde niet eerder te beginnen. Mooie les voor mij, misschien ook wel voor jou: niet beginnen voordat Gods zegen erop rust, anders gezegd: voordat Hij met zijn Geest meegaat.

Koning Saul kon in [1 Samuël 13:12-14](#) niet langer wachten op de Godsmen Samuël. Het kostte hem zelfs zijn koningschap. Grote klussen moet je niet beginnen zonder God. Gold dat ook niet voor de leerlingen? Ze kregen nogal een opdracht mee: *“Jullie zullen mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.”*

([Handelingen 1:8](#)) Bij zo'n opdracht lijkt het me niet zo moeilijk om het belang te zien om op God, zijn zegen en zijn Geest te wachten en het van Hem te verwachten. Is dat ook niet een enorme *bescherming* voor ons en de beste voorbereiding voor de 'grote klussen' in ons leven? 'Getuigen tot aan het uiterste van de aarde' is groot, maar 'dichtbij' is ook niet klein.

Jezus heeft gedurende zijn laatste tijd op aarde verschillende keren gesproken over Gods koninkrijk, de nieuwe werkelijkheid die volledig gaat komen wanneer Jezus terugkomt en Hij vanuit Jeruzalem zal regeren. De leerlingen vroegen wanneer dat zal gaan gebeuren, Jezus antwoordde: *“Het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden. Maar wanneer de heilige Geest over jullie komt (... zullen jullie het weten? Nee), zullen jullie kracht ontvangen en van Mij getuigen.”* ([Handelingen 1:7-8](#)) Daar gaat het om, niet of wij het tijdstip weten. God zegt dat het gebeurt, wij kunnen er op vertrouwen dát het gebeurt.

Het gaat om God en wat Hij wil bewerken. Onze rol is beperkt, maar wel belangrijk. David, [Gideon](#) en een heel aantal andere grootheden uit de Bijbel begonnen klein, kwamen uit kleine stammen en geringe geslachten. Gideon moest zijn leger van 32000 man terugbrengen tot een zootje van 300 man. Was dat niet om hem te beschermen dat hij (achteraf) niet zou denken dat hij de grote klus zou hebben gedaan? En wat te denken van de grote opdracht van Jezus in [Matteüs 28:19-20](#). Zo groot dat we het echt niet kunnen zonder Hem.

Om over na te denken

Vaak moet God op ons wachten, maar andersom is beter...

Vind jij het lastig om op God/zijn Heilige Geest te wachten? Waarom/wanneer wel/niet?

Gebedssuggestie

Here God, dank dat toen Jezus terugging naar U, U ons niet losliet, maar door uw Geest altijd een ieder nabij bent.

zaterdag 30 mei 2020

Afgelopen zondag sprak Wigle Tamboer over Lukas 24:49-53 (NBV).

Titel van de overdenking: Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten.

In de periode van onze intelligente lockdown geldt voor ons elke keer weer een beetje een 'nieuw normaal', een stapje dichterbij het grote Nieuwe Normaal van na Corona. De zorg en onzekerheid daarover gold in zekere zin ook voor de discipelen toen het voor hen inmiddels normale leven van 3 jaar optrekken met Jezus ineens ruw verstoord werd door Zijn lijden en sterven.

Ze dachten toen te moeten gaan wennen aan een ander nieuw normaal: Jezus is dood en daarmee was hun hoop op Hem als Messias van Israël vervlogen.

Dat nieuwe normaal duurde echter maar 3 dagen: Jezus stond op uit de dood en verscheen als de levende Heer en kon hen elk moment opzoeken en uitleggen dat in Hem de Schiften wel degelijk vervuld waren als de Messias van Israël.

Dat nieuwe normaal duurde 40 dagen en werd verstoord door Jezus' hemelvaart. Weer brak er een nieuw normaal uit: wachten op de volgende verschijning: kracht vanuit de hemel...

Dat nieuwe normaal duurde 10 dagen en toen werd het Pinksteren... Het nieuwe normaal waarin ook wij anno 2020 nog steeds leven.

Wat deed dit met de discipelen, al die nieuwe normalen?

Vanaf Hemelvaart was het: wachten en verwachten.

Vanaf Pinksteren werd het: gaan en verwachten.

Het is zeer opmerkelijk dat ze 'in grote vreugde' terugkeerden naar Jeruzalem, waar ze voortdurend in de tempel waren en God loofden. Hun wachten was blij en vol vreugde loofden ze God in de tempel.

Dat zou je niet verwachten, zeker niet als je Lukas' andere verslag van de Hemelvaart leest in Handelingen 1. De discipelen hadden de verwachting dat Jezus dan nu toch echt zou gaan optreden als Israëls Messias: *Zij die bijeengekomen waren, vroegen Hem: "Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?" (Handelingen 1:6)*

Het antwoord had hen flink kunnen ontmoedigen en na de Hemelvaart teleurgesteld naar huis kunnen doen gaan. Maar het tegenovergestelde is waar: ze gaan bemoedigd terug naar Jeruzalem na Jezus' vertrek, zelfs vol van vreugde en vol van God!

Wat een diepe verandering in hun hart en hoofd. Zou die verandering het gevolg zijn van Jezus' woorden over wat er wel zou gaan gebeuren, nu het Koninkrijk (nog) niet de vorm krijgt die zij graag zouden zien (Handelingen 1:7-8): *"Het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden. Maar wanneer de Heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van Mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde."*

In het begrijpen van Jezus' woorden moet de omslag in hun hoofd en hart te verklaren zijn. Ze zagen met nieuwe ogen alle normalen en nieuwe normalen als deel van Gods grote plan

en konden niet wachten tot het nieuwe normaal van Gods inlossen van zijn belofte: de komst van zijn Geest (zie ook de parallel met [Lukas 24:49](#)).

Wat moet het voor de discipelen een genadecadeau geweest zijn dat ze tot deze nieuwe inzichten van Gods plan mochten komen.

We kunnen niet anders dan concluderen dat er een grote verandering heeft plaatsgevonden rond het uiteindelijke vertrek van Jezus met Hemelvaart. Het is de optelsom van het wachten en verwachten midden in alle nieuwe normalen sinds de Goede Vrijdag...

Daarom: Hemelvaart is zoveel meer dan we op het eerste gezicht zien. Dat gebrek aan zien moet ook geleid hebben tot het 'magere' feest dat Jezus' Hemelvaart is geworden op onze kerkelijke kalender. Wat een contrast met Kerst: Jezus' Uitdehemeldaling! Terwijl Lukas heel bewust zijn Evangelie zal hebben laten beginnen én eindigen in de tempel, ongetwijfeld beide zo benadrukt om Gods grote plan als een geheel te presenteren.

Mooi om te zien dat met Hemelvaart het kwartje voor de discipelen eindelijk lijkt te vallen voor dit grote plan. Dat geeft hen ontzettend veel vreugde en doet hen voortdurend (wat een prachtig woord!) God loven en prijzen in de tempel.

Bedenk dat Jezus na zijn hemelvaart de coronatie(!) of kroon ontving in de hemel en vandaar zal terugkomen als de gekroonde Koning der koningen... Ook die heerlijke gedachte, verwoord door twee engelen in [Handelingen 1:11](#), zal hebben bijgedragen aan hun vreugde en loven van God.

Mogelijke aanvullende bijbelteksten:

[Handelingen 1:1-12](#), [Johannes 14:1-6](#), [Johannes 14:16-17](#)), [Johannes 17:9-13](#), [2 Petrus 3:13](#), [Romeinen 8:31-39](#)

Wat sprak jou met name aan in de dienst van zondag?

Is deze periode van regelmatige 'nieuwe normalen' voor jou als christen een tijd waarin nieuwe geestelijke inzichten zijn (of kunnen) ontstaan en geestelijke kwartjes vallen? Vind je het moeilijk om steeds weer te moeten wennen aan veranderende dingen (nieuwe normalen)? Waarom/waarom niet?

Op welke manier helpt de belofte van God jou hierin?

Ben je weleens bang voor de dingen van de wereld? Aan welke dingen denk je? Zou je willen dat Jezus nog fysiek hier aanwezig zou zijn? Waarom/waarom niet?

In [Johannes 17:11](#) staat: *Vader Ik verlaat de wereld en kom bij U, maar zij blijven nog in de wereld. Heilige Vader bescherm hen in Uw Naam die U ook aan Mij gegeven heeft, zodat zij een kunnen zijn, zoals Wij.*

Van welke waarde is dit gebed van Jezus aan de Vader voor jou?

De leerlingen gingen met grote vreugde naar Jeruzalem en loofden God voortdurend in de tempel. Op dit moment is het voor ons niet mogelijk om de kerk te bezoeken om God te loven; op welke manier loof jij God?

Morgen, 31 mei, is het Pinksteren. De diensten zijn te zien en mee te beleven via de livestream op www.meerkerk.nl om 9:00 en 11:00 uur. Spreker: Joop Strietman.
Titel van de overdenking: Pinksteren en het nieuwe normaal, getuigen en verwachten.
Bijbellezing: Lezen Handelingen 2:1-13 (NBV).

Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

We zijn een gemeenschap van mensen die geraakt zijn door de liefde van Jezus Christus. We weten ons geroepen Hem samen te volgen en van Zijn liefde te getuigen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09:00 en 11:00 uur. Voor wie meer wil weten over het christelijk geloof organiseert De Meerkerk drie keer per jaar een Alpha Cursus. Kom je al een tijdje in de gemeente en wil je meer weten over De Meerkerk? Volg dan de Beta Cursus, ook die wordt drie maal per jaar gehouden. Voor meer informatie over de cursussen en je aanmelden, zie de website.

Correspondentie:

Postbus 699, 2130 AR Hoofddorp
IBAN NL07 ABNA 0456 1173 26 RSIN 802147306

Kerkelijk centrum:

Bennebroekerweg 515, 2132 MD Hoofddorp'; tel: (023) 562 65 63

Kantoor:

Bennebroekerweg 517, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 563 58 72

U kunt ook **corresponderen** via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

Preek door de week en PddW⁺ dagelijks per e-mail ontvangen?

Via onze website kun je je eenvoudig aanmelden voor deze service. In deze digitale versie kun je ook direct doorklikken naar de behandelde bijbelgedeeltes, om deze (uitgebreider) in de Bijbel door te lezen.